

Mál nr. 206/2021**M og
V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns af völdum aftanákevrslu.****Gögn.**

Málskot, móttækið 11.5.2021, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 4.6.2021, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Laust eftir kl. 21 að kvöldi mánudagsins 4. nóvember 2019 var lögreglu tilkynnt um árekstur á afrein frá Vesturlandsvegi að Rafstöðvarvegi í Reykjavík, þar sem bifreiðinni A af gerðinni Skoda Fabia hafði verið ekið aftan á bifreiðina B af gerðinni Volvo V50. Samkvæmt skýrslu lögreglu um atvikið var rökkur, rigning og blautt færi. Þá segir að engin hemlafið hafði verið sjáanleg fyrir aftan A. Lítið sjáanlegt tjón hafði verið á A eða dæld á höggvara að framan. Mikið sjáanlegt tjón hafði verið á B, afturhöggvari hafði verið skemmdur, afturljós vinstra megin brotið og afturrúða brotin. M, sem er af erlendu bergi brotinn, mun hafa verið ökumaður B og hafði verið fluttur á sjúkrahús ásamt öðrum farþega í bifreiðinni þegar lögregla kom á vettvang.

Eftir ökumanni A er haft í lögregluskýrslu að hann hafi verið annars hugar við aksturinn þegar hann hafi ekið eftir fráreininni að Rafstöðvarvegi og tekið of seint eftir B sem hafi verið kyrrstæð við gatnamótin. Hann hafi ekið á um 50 km hraða á klst. en náð að hemla niður í 30 km hraða á klst. áður en áreksturinn varð.

Eftir M er haft að hann hafi stöðvað við biðskyldu á gatnamótunum þegar högg hafi skyndilega komið aftan á bifreiðina. Hann hafi verið með félaga sinn í fremra farþegasætinu og hafði hann fengið nokkuð högg. Unnusta félaga hans hafi setið í aftursæti B.

Samkvæmt fyrirliggjandi bráðamóttökuskra bráðamóttöku Landspítalans leitaði M á bráðamóttökuna strax að kvöldi slysdags. Kemur fram í skránni að M hafi ekki rekið höfuðið í né misst meðvitund. Hann hafi verið með verki í hálsi og herðum og í mjóbaki. Engin leiðni hafi verið út í hendur eða niður í fætur og ekki máttmínnkun eða skyntruflun. Einnig hafi hann verið með verki í hnjám og telur sig hafa rekið þau í mælaborðið. Hann hafi neitað verkjum frá brjóstakassa og kvið, sem og sljóleika, ógleði og uppköstum. Við skoðun hafi M almennt verið skýr, fulláttaður og ekki bráðveikindalegur. Hann hafi verið þreifiaumur yfir háls hrygg og í herðum beggja vegna og umhverfis herðablöðin. Göngulag hafi verið eðlilegt. Hann hafi beitt báðum handleggjum eðlilega og kraftar í útlimum verið eðlilegir. Engar skyntruflanir hafi verið. Væg þreifiefmsli hafi verið yfir hnjám en stígi í og framkvæmi allar hreyfingar án vandræða. Ekki hafi verið að sjá bólgu, mar, sár eða eymsli. Ekki var grunur um beináverka eða áverka á höfði eða brjósthol- eða kviðarholslíffærum Var M greindur með tognun og ofreynslu á háls- og lendahrygg. Að lokinni lækni skoðun var M útskrifaður. M leitaði á ný á bráðamóttökuna tveimur dögum síðar, 6. nóvember, vegna verkja í hnakka, brjóstbaki, mjóbaki og hnjám og ætti erfitt með að snúa í hálsi. Við skoðun hafi hann verið stífur og aumur í hryggjarvöðvum „cervicalt, thoracalt og lumbalt“, en ekki bankaumur. Örlítið aukinn vökví hafi verið í vinstra hné, en ekki að merkja neitt við skoðun á liðböndum. Var M greindur með tognun og ofreynslu á háls hrygg (S13.4), lendahrygg (S33.5) og á brjósthrygg (S23.3) auk innri brenglunar í hné, ótilgreint (M23.9).

M fór í átta meðferðarviðtöl hjá sálfræðingi á tímabilinu 29. maí 2020 til 25. mars 2021. Samkvæmt greinargerð sálfræðingsins, sem mun hafa verið rituð síðastgreindan dag, var M vísað til hans af heimilislækni um hálfu ári eftir áreksturinn og þá hafi M tjáð mikla depurð, kvíða og stöðuga verki. Hann fyndi fyrir miklu áhugaleysi og væri farinn að draga sig mikið í hlé. Einnig að hann fyndi fyrir kvíða við akstur og ætti erfitt með að vera í kringum stóran hóp af fólki. Í samantektarkafli greinargerðarinnar segir að verkir þeir sem M væri að kljást við hafi haft þau áhrif að hann ráði ekki við samskonar verk eða athafnir og líkamlega hraust fólk og hafi það haft töluverð áhrif á sjálfsmyndina og kallað fram einkenni um bæði kvíða og depurð og uppfylli hann greiningarskilmerki um áfallastreituröskun ásamt einkennum um kvíða og þunglyndi. Líðan hans hafi þó batnað mikið eftir að meðferð hófst en hann þurfi á frekari aðstoð að halda til að setta sig við þessar breytingar og vinna betur úr slysinu.

M hefur krafist bóta fyrir það líkamstjón sem hann kveðst hafa hlotið við áreksturinn úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu einkum með vísan til þess að ákomur á A komu ekki heim og saman við þær ákomur sem voru á B.

Af hálfu V var aflað sérstaks útreiknings, svonefnds PC Crash útreiknings, á þeirri þyngdarhröðun sem verkaði á ökutækin við áreksturinn. Í skýrslu um útreikninginn, dags. 10. nóvember 2019, kemur fram að líklegasta gildi þyngdarhröðunar sem verkaði á A hafi verið -6,58 g og líklegasta gildið sem verkaði á B hafi verið 4,72 g. Hvað lokaniðurstöður snertir varðandi áreksturinn segir í skýrslunni að þegar áreksturinn hafi verið settur í útreikningsforritið hafi ekki fengist rökréttar niðurstöður miðað við það sem fram hafi komið í lögregluskýrslu. Það sem ekki hafi passað hafi í fyrsta lagi verið að A hafi verið mun léttari og hefði átt að skemmast mun meira en B og m.a. grill og vélarhlíf hafi átt að losna frá brettum og brotna illa. Í öðru lagi hafi sú orka sem hafi þurft til að valda skemmdunum á B hafi ekki verið í samræmi við þá orku sem A hafi fengið við höggið. Í þriðja lagi hafi engin glær glerbrot verið á tjónsstað heldur utan við malbik 16 metrum ofar. Í fjórða lagi hafi ákomusvæði B (afturljós og gaffl) ekki verið í samræmi við að einungis væri ákoma á stuðara A sem líklega hefði átt að ýta grilli upp í vélarhlíf og skekkja hana lítillga. Slíkt tjón ætti að vera orsök af höggi sem væri nálægt 1,5 g en ekki 6,58 g eins og útreikningurinn hefði gefið upp. Ekki hafi verið að sjá slíka ákomu á grilli og vélarhlíf A. Þá hefði dráttarkrökur á B átt að valda miklum skemmdum hægra megin sem hefði leitt til þess að plaststuðarakápa A hefði skemmst illa og losnað frá hægra frambretti. Í fimmta lagi hefði bil milli A og B átt að vera rúm 3 metrar hafi ökumaður A verið í hemlun þar sem B hefði átt að kastast 4,5 metra áfram við útreiknað högg. Loks í sjötta lagi hefði A getað runnið áfram þar sem halli hafi verið niður á við, ef ökumaðurinn hefði sleppt hemlum eftir áreksturinn. En þá hefði A átt að vera lengra til hægri aftan á B og vera með afturendann til vinstri en ekki til hægri eins og tiltekin mynd í lögregluskýrslu sýni.

M hefur andmælt niðurstöðu útreikningsins, einkum með vísan til þess að hans var aflað einhliða af hálfu V auk þess sem hann byggist á ýmsum forsendum sem ekki sé víst að hafi átt sér stoð í raunveruleikanum, svo sem hraði A í þann mund sem árekstur varð, stærð dekkja sem A var á, undir hvaða horni áreksturinn varð og hvaða skemmdir hafi nákvæmlega orðið á A.

Álit.

Auk framangreindrar lögregluskýrslu og útreiknings á þeirri þyngdarhröðun sem verkaði á ökutækin við áreksturinn liggja fyrir ljósmyndir af þeim skemmdum sem urðu á B við áreksturinn. Samkvæmt gögnum málsins mun A hafa verið fargað skömmu eftir áreksturinn og einu ljósmyndirnar af skemmdum á þeirri bifreið sem liggja fyrir eru þær ljósmyndir sem teknar voru af lögreglu á vettvangi. Hvað sem því líður verður samkvæmt því sem fram kemur í lögregluskýrslu um skemmdir á bifreiðunum, bæði hvað varðar umfang skemmda á þeim og hvar þær hafa orðið fyrir höggi, að telja með miklum ólíkindum að sá höggþungi sem hlýtur að hafa valdið skemmdunum á B hafi getað orsakast af því að A hafi verið ekið aftan á B. Þá verður með engu móti séð að ákomustaðir á B fái samrýmst við ákomustaði á A sem er einungis dæld á framhöggvara. Meðal annars með tilliti til þess hvernig fyrirnefnds útreiknings á þyngdarhröðun var aflað telst hann ekki vera einhlítt sönnunargagn um það hvort tjón á bifreiðunum hafi orsakast í árekstrinum sem mál þetta snýst um. Engu að síður styður útreikningurinn þá niðurstöðu að með ólíkindum sé að tjónið á B hafi hlotist við það að A var ekið aftan á hana.

Þá er til þess að líta að læknisfræðileg gögn um það líkamstjón sem M kveðst hafa hlotið við áreksturinn eru mjög takmörkuð, eða einungis framangreind bráðamóttökuskra og greinargerð sálfræðings. Af þessum gögnum verður heldur ekki með skýrum hætti ráðið að meiðsl M leiði til þess að hann eigi rétt til bóta samkvæmt I. kafla skaðabótalaga nr. 50/1993, svo sem bóta vegna tímabundins atvinnutjóns, þjáninga eða varanlegra afleiðinga. Ekki liggur heldur fyrir nein skoðunar- eða matsgerð hæfra og óvilhallra aðila um að sjúkdómseinkenni M megi rekja til umrædds áreksturs. Að öllu framangreindu virtu verður ekki talið nægilega sannað samkvæmt fyrir liggjandi gögnum að M hafi orðið fyrir líkamstjóni af völdum þess að A hafi verið ekið aftan á B að kvöldi 4. nóvember 2019. Samkvæmt því á M ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 5. ágúst 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.